

Ավետիք Իսահակյան

Շատաշելով մի վառ աստղիկ

Շատաշելով մի վառ աստղիկ,
Երկրի կրծքին վայր ընկավ.
Բայց երկիրը մնաց լռիկ,
Աստղն էլ լռեց ու հանգավ:

Իմ վառ սերս բոցով-երգով
Մրտես սուրաց, սիրտդ ընկավ,
Միրտդ մնաց մունջ-անվրդով,
Սակայն... սերս չհանգավ...

1897

Ալեքսանդրապոլ